

[Tommy Dinesen]

bord. Ja, nogle ved ikke engang, hvor styrbord og bagbord er.

Det er også blevet sagt af industriministeren og andre, at det er bådene under 15 fod, det drejer sig om, og at de er værre. Jamen her har vi fået indført det med redbningsbælter, som jeg nævnte før; vi kan jo desværre ikke lovgive for alle i dette land.

Men en ting, som ingen af ordførerne har berørt, og som jeg synes er det alvorligste i dette her, er, at der er nogle, der har gjort det til en big business at leje både ud: Alle og enhver kan gå hen og leje en stor båd til ½ mio. kr. eller 250.000 kr., og så kan man sejle derudad. Det er også det, formanden for sejlklubben i Kalundborg siger: Det gør man bare! Den pågældende udlejer spørger i nogle tilfælde: Har du nogen sinde set sådan et skib før? – Ja, jeg fik min bil med over med bilfærgerne mellem Halsskov og Knudshoved. – Jamen så er du fuldbefaren, så sejl du bare derudad! Og så er det altså, at der sker noget, og det sker adskillige gange, og 149 gange er i hvert fald for meget.

Jeg synes, det er fantastisk, at man skal høre de argumenter, som man hører her. Fru Lissa Mathiasen var, så vidt jeg kunne forstå, mere sympatisk indstillet over for forslaget, end ministeren var. Ministeren sagde dog: Sker der en ændring på dette område, så kigger vi på det. Og så sagde ministeren en masse om fiskeruddannelsen. Her kan man altså godt forstå, at der skal en uddannelse til – selv om skibene her ikke er ret meget større. Det synes jeg er udmærket.

Hr. Kai Dige Bach var inde på vikingetiden, og den har jeg jo hørt om før. Jeg har også været ude at diskutere dette her i forskellige sejlklubber. Der er altid nogle, der bliver gevaldig oprørte, når dette forslag kommer frem. Det kan de få meget tid til at gå med. Vi har færdedes på havet siden vikingetiden, siger man, og der var sågar én, der sagde: Jamen vikingerne fandt jo Amerika. Ja, det tror jeg! Hvis de bare sejler den rigtige vej, kan de jo ikke sejle udenom, vil jeg nærmest sige. Så jeg synes ikke, det er nogen stor bedrift at finde Amerika som viking.

Fru Pia Larsen var inde på, at nu må man altså ikke sejle med robåde over 15 fod. Jeg kan godt sige, at det er få både over 15 fod, man ror i. Det må vist bero på en misforståelse.

Det, der er faren i dag, er jo ikke det. Det, der er en af farerne, er, at man i dag kan få nogle både, der kan løbe både 60 og 70 sømil, og i Norge har der allerede været nogle ulykker, hvor bådene bare er fortsat op over klipper osv. Og dér skal man være hurtig; det er jo lige så hurtigt som en bil. Der er altså forskel på en hurtig båd og en sejlbåd for eksempel.

Det, fru Pia Kjærsgaard sagde, kan jo ikke forbavse mig. Det var noget om påbud osv. – uanset om det er fornuftigt. Det er jo ikke det, det drejer sig om – havenes frihed!

Hr. Hans Larsen-Ledet var inde på statistikken og sagde også, at folk nok fandt ud af det, hvis de skulle tværs over Atlanterhavet. Jeg vil godt sige til hr. Hans Larsen-Ledet, at det er forholdsvis nemt at sejle tværs over Atlanterhavet; der er nemlig ikke ret mange andre skibe. Det, der er problemet, er de små farvande, hvor der er en masse andre skibe; det er dér, man skal kunne søfartsreglerne. Dem har man ikke ret meget behov for ude på Atlanterhavet, skal jeg hilse og sige; jeg har været der adskillige gange.

Det er jo trist, at der ikke er det store flertal for dette forslag, men det må jeg jo så leve med. Selv hvis det skulle blive vedtaget, vil jeg da ikke håbe, at der sker flere ulykker på disse områder, men vil tage det frem igen, hvis det skulle ske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af lov om spillekasinoer og lov om afgift af spillekasinoer.

Af justitsministeren (Erling Olsen).

(Fremsat 14/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Den 31. december 1990 trådte den første lov om spillekasinoer i kraft her i Danmark. Forud havde der været et meget bredt flertal her i Folketinget, der havde sagt ja til, at vi også her ønskede og accepterede egentligt hasardspil.

Forudsætningen for Socialdemokratiet, da vi støttede forslaget, var, at vi på bedst mulig måde fik fastlagt rammer for sikkerheden. Derfor gav jeg allerede dengang på partiets vegne udtryk for, at vi nøje ville følge udviklingen og se, om sikkerheden var god nok. Hvis ikke, ville vi være meget optaget af at få strammet loven op. Og næppe var det første kasino åbnet, før kravet om bedre sikkerhed blev fremført. Men det var nok klogt lige at trække vejret og få et lidt bedre erfaringsgrundlag for derefter at foretage en revision. Hermed er det altså allerede nu tilkendegivet fra min side, at vi kan støtte de foreslåede opstramninger. Vi mener, at de er væsentlige forbedringer set i forhold til sikkerheden på vore kasinoer.

Af tidsmæssige grunde er det begrænset, hvor mange enkeltpunkter jeg kan nå at trække frem, men jeg vil prøve at omtale nogle stykker.

Hvad angår videoovervågningen, synes vi, det er et rigtigt princip. Vi tror faktisk, det er en god idé at gøre den obligatorisk. Vi tror, at det gavner sikkerheden, men det er klart, at den ikke kan stå alene.

Vi kan acceptere de foreslåede ændringer af registrering, herunder også registrering af anmeldte falskspillere. Jeg tror, man på et område som dette gør rigtigt i at lave nogle specielle rammer via særlovgivning.

Vi er meget enige i de forbedringer, der lægges op til vedrørende den udefra kommende kontrollant. Jeg tror, det vil give en bedre kontrol af gæsternes spillemæssige adfærd, men det vigtigste i den sammenhæng er helt klart den ændring, der betyder, at den udefra kommende kontrollant fremover skal ansættes og kun kan afskediges af den pågældende kommune, hvor kasinoet er beliggende, og ikke, som det tidligere har været tilfældet, af kasino-

et selv. Vi sagde allerede i 1990, at vi betragtede det som værende et udtryk for, at man havde sat ræven til at vogte gæs, og dermed altså også være sagt, at vi er glade for den ændring, der her lægges op til.

Hvad angår hvidvaskning, blev der ikke taget egentlige initiativer i forbindelse med lovens tilblivelse. Vi har i 1993 – her i foråret – fra industriministeren fået vedtaget lovgivning om forebyggende foranstaltninger, og det er også klart tilkendegivet, at vi mente, noget lignende skulle ske vedrørende spillekasinoer. Det kan vi også støtte.

Når det gælder troncen, støtter vi den afgrænsning, der her er lagt op til med hensyn til personkredsen. For os har det også været væsentligt, at vi i forbindelse med revisionen – det er et af de områder, hvor vi har konstateret at der har været nogle problemer – klart får præciseret, til hvilket formål troncens midler må anvendes.

Som jeg her har tilkendegivet, er vi meget positive over for det, der her bliver lagt frem. Vi er også klar over, at det betyder øgede omkostninger for kasinoerne, og dermed være også sagt, at vi kan støtte det foreliggende forslag til en ændring af afgiftssatserne.

Det sidste spørgsmål, jeg lige vil komme ind på her i dag, og som også blev diskuteret meget forud for den oprindelige lovs vedtagelse, er brugen af dansk arbejdskraft og herunder også spørgsmålet om uddannelse af arbejdskraften. Vi fik i sommer et notat fra justitsministeren. Jeg synes, det er glædeligt, vil jeg da gerne sige, at se, at der generelt er tale om, at det nu er dansk arbejdskraft, der bliver brugt, men tilbage står spørgsmålet om uddannelse.

Når jeg tager dette spørgsmål op nu, til trods for at det ikke er med i lovforslaget, er det dels for at stille det spørgsmål til justitsministeren, dels for at tilkendegive, at det fra Socialdemokratiets side stadig væk er væsentligt, at vi får givet de unge en mulighed for en bedre, en bredere og en langt mere brugbar uddannelse, end tilfældet er i dag, og jeg håber derfor, at justitsministeren er indstillet på at arbejde videre med spørgsmålet med henblik på på et senere tidspunkt at finde en god og konstruktiv løsningsmodel, således at vi kan sige, at de unge ikke blot får den helt snævre uddannelse med henblik på at varetage de funktioner, der er nødvendige for at være ansat i et kasino, men

[Lissa Mathiasen]

at de også får mulighed for at få en uddannelse, der har den bredde, som måske netop vil gøre dem kvalificeret til også at kunne varetage andre funktioner.

Med disse bemærkninger skal jeg slutte med at udtrykke vores støtte til det foreliggende lovforslag og udtrykke håbet om, at vi relativt hurtigt kan få det gjort færdigt, således at såvel de tiltrængte ændringer med hensyn til sikkerheden som andre af justeringerne hurtigt kan træde i kraft.

John Vinther (KF):

De fleste elementer i dette lovforslag kan vi fra konservativ side støtte, og jeg vil derfor koncentrere mig om at knytte nogle bemærkninger til de tre dele af lovforslaget, som vi finder problematiske.

Det gælder først og fremmest reglerne om den uafhængige kontrollant. Vi kan altså ikke forstå, hvorfor det nu skal være en kommunal opgave at ansætte og afskedige disse kontrollanter, og vi kan slet ikke forstå, hvorfor kontrollanterne skal udpeges blandt de ansatte i den pågældende kommunes skatteforvaltning. Den ordning, der her lægges op til, er os inderligt imod.

Vi tror på, at en ordning, hvor kasinoerne selv ansætter kontrollanterne – typisk ved et revisionselskab – er fuldt tilstrækkelig i sikkerhedsmæssig henseende. Hvis et kasino ved et revisionselskab medvirker til en utilbørlig handling eller ligefrem til noget kriminelt, vil de jo være underlagt de samme sanktionsmuligheder, som gælder for alle andre i dette samfund, og jeg tror ærlig talt, at langt de fleste revisorer har deres gode navn og rygte for kært til, at de vil risikere at sætte det over styr. Og hvad er det i øvrigt, der skulle garantere, at ikke også kommunalt ansatte til tider skulle kunne føle sig fristet til at medvirke til noget utilbørligt? Nej, vi foretrækker en ordning, hvor kommunerne ikke blandes ind i dette.

Dernæst er der problematikken med hensyn til, hvem der kan aflønnes af troncen, og hvilke ydelser troncens midler må dække. Her kan vi heller ikke forstå, hvad der skulle være til hinder for, at troncen – selvfølgelig i den udstrækning der er midler i den til det – også kan dække feriegodtgørelse, sygedagpenge, løn under barsel osv. Hvis der nu er penge i troncen, og hvis der mellem kasinoet og de ansatte er truffet

en aftale om det, hvad er det så, der skal være til hinder for, at troncen også kan anvendes til sådanne formål? Hvorfor må det ikke være sådan, og hvorfor skal kasinoerne absolut påføres en ny driftsudgift? Det ville jeg være glad for at høre en begrundelse for af justitsministeren.

Man skal være opmærksom på, at når den personkreds, der kan modtage penge fra troncen, indskrænkes, samtidig med at der også sker indskrænkninger i troncens formål, vil det jo uvægerlig føre til, at de personer, der er tilbage, får ganske betragtelige indkomstforøgelse. Det har vel næppe været hensigten med lovforslaget.

Endelig er der det centrale med hensyn til afgiftslempelsen, og hvad det angår, har vi været fuldt tilfredse med, at der her tages et særligt hensyn til de mindre og de kriseramte kasinoer. Men afgiften på 75 pct. af den månedlige bruttopilleindtægt, der overstiger 4 mio. kr., betyder jo i hvert fald for et enkelt kasino, at incitamentet til at øge omsætningen falder drastisk. Kunne man ikke her overveje – og det er igen et spørgsmål, som vi vil vende tilbage til under udvalgsbehandlingen – om afgifterne kunne skrues sammen på en anden måde, således at der er et incitament til at forsøge at øge omsætningen, også når man kommer ud over de 4 mio. kr.

Men sammenfattende kan jeg sige, at vi fra konservativ side er positivt indstillet over for lovforslaget med de forbehold, jeg her har gjort rede for, og vi vil i hvert fald gøre vort til at sikre det en hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Der er i hvert fald et par punkter, jeg blev lidt overrasket over i hr. John Vinthers ordførtale. Det ene vedrører troncen. Jeg kan forstå, at der er kommet nye holdninger til undervejs i forhold til, hvad den tidligere justitsminister og hvad man fra konservativt hold tidligere har givet udtryk for.

Jeg vil gerne spørge, om hr. John Vinther kan komme med et bud på – eller om man fra konservativ side har et bud på – hvordan man mener, hvis man ikke bruger denne konstruktion, at man er i stand til at skabe den optimale sikkerhed, som vi rent faktisk mener er så afgørende, og som jeg ved at man også fra konser-

[Lissa Mathiasen]

vativt hold i hvert fald tidligere har tilkendegivet man var meget optaget af.

Noget tilsvarende gælder, når vi taler sikkerhed. Vil hr. John Vinther mene, at en person, ansat og aflønnet af kasinoet, er en uvildig person i henseende til at føre kontrol med kasinoet? Det mener vi ikke. Og det er derfor, vi siger, at den måde, man kan gøre dette her på, er ved at ansætte og afskedige personen udefra.

Men jeg er da egentlig meget nysgerrig efter at høre og håber faktisk, at hr. John Vinther her vil give et bud på, hvordan man kan skabe en bedre sikkerhed og sikre uvildigheden, så længe det er en person, der både er ansat og aflønnet af kasinoet.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg vil gerne sige til fru Lissa Mathiasen, at man naturligvis sikrer uvildigheden ved, at den pågældende revisor – det vil det jo typisk være – er underlagt de samme regler, som nu skal gælde for den offentligt udpegede kontrollant. Og som jeg sagde i min ordførertale, tror jeg ærlig talt, at de fleste revisorer har deres gode navn og rygte så tilpas kært, at de vil medvirke til, at alt foregår efter reglerne.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Lovforslaget er noget kompliceret og indeholder en del forskellige ændringer.

Som det første vil jeg komme ind på overvågning og registrering. Videoovervågning under spillet er ikke så problematisk og nok heller ikke det, at alle registreres ved ankomsten. I udlandet afleverer man jo sit pas ved ankomsten og får det igen, når man går. Det synes jeg er rimeligt, og såfremt en registrering skal finde sted, er det betryggende, at oplysningerne slettes efter to måneder, samt at oplysningerne kun kan videregives til politiet. Her er der for Venstre ikke de store problemer.

Vi er naturligvis tilhængere af, at man bør gribe ind over for hvidvaskning af penge.

Men så kommer vi til problemerne i dette lovforslag. Vi er betænkelige ved ændringerne af afgiftssatsen. Det er urimeligt, at der skal betales 75 pct. af beløb over 4 mio. kr. i spilleomsætning, og det rammer helt urimeligt de få store spillekasinoer.

Ansættelse og afskedigelse af kontrollanter mener vi ikke i Venstre er et kommunalt anliggende.

Som det sidste er vi imod, at man griber ind i den nuværende måde at benytte troncen på. Det indebærer en øget udgift for kasinoerne og en betydelig merløn for de ansatte, der kommer ind under begrebet troncen.

Venstre håber, at vi under udvalgsarbejdet kan få disse punkter yderligere belyst.

Ebba Strange (SF):

Når man sidder og læser dette meget interessante og meget omfattende lovforslag – det er såmænd ikke så omfattende, hvad angår antallet af paragraffer, men er det i hvert fald i bemærkningerne og i indholdet – kan sådan én som jeg ikke lade være at tænke på, hvad det dog er for nogle institutioner, vi har indført i Danmark, der i den grad virker som magneter på folk, som åbenbart vil begå ulovligheder, siden det er nødvendigt med registrering af alle mulige ting, sågar nationalitet, når man kommer, og videoovervågning overalt, hvor man opholder sig, og yderligere registrering, hvis der bliver mistanke om en eller anden ulovlighed.

Nu har jeg aldrig været i et spillekasino, så det er nok derfor, jeg udtaler mig sådan, som jeg gør. Jeg ved, der er mennesker, der nyder at komme der, og jeg tænker også på dem – altså på dem, som faktisk slet ikke har tænkt sig at begå ulovligheder, men bare synes, det er helt morsomt at gå hen at spille. Men jeg håber, at de føler sig tryggere ved al denne overvågning og registrering, for det må vel til syvende og sidst være det, der er formålet. Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg selv ville have det med det, men o.k., vi går ikke imod det, for det lader til at være nødvendigt.

Men jeg vil gerne stille nogle spørgsmål vedrørende nogle af de forslag, der er indeholdt i de foreslåede ændringer. Ud over al den registrering og videoovervågning, der nu skal til, skal man altså have den omtalte kontrollant udefra, og hvad dette spørgsmål angår, er jeg i forbindelse med hr. John Vinthers og fru Lissa Mathiasens ordveksling enig med fru Lissa Mathiasen i, at det skal være en udefra kommende person. Men jeg kan ærlig talt ikke rigtig forstå, hvorfor vedkommende skal være ansat i kommunen. At han skal ansættes af kommunen, kan jeg godt forstå, men hvorfor det skal være en ansat i kommunen, forstår jeg ikke rigtig, så det vil jeg gerne have forklaret.

[Ebba Strange]

Hvad angår spørgsmålet om hvidvaskning af penge, kan jeg gøre opmærksom på, at vi også fra SF's side støttede industriministerens forslag og derfor også støtter de kontrolforanstaltninger, der nu skal ind for at forhindre hvidvaskning af penge. Men det bliver godt nok alt sammen meget kompliceret: nu må man altså ikke få sine gevinster i check mere, nu skal man vente, til det bliver lys dag næste morgen, hvorefter man skal gå hen og hente sin store pose penge og håbe på, at der ved højlys dag ikke er nogen, der kommer og røver ens pose penge, for sådan noget foregår kun om aftenen i mulm og mørke.

Ja, lad os håbe, det er sandt. Vi går stadig væk ikke imod det, for det lyder, som om det er velbegrunderet, og der ligger oven i købet et EF-direktiv bagved, og det skal vi jo også rette os efter, når nu vi vil have sådan noget som dette her. Det kunne godt lyde, som om SF ikke har støttet oprettelsen af kasinoerne. Det har vi faktisk, så jeg vil ikke engang foreslå, at vi afskaffer dem igen. Det ville jeg nok heller ikke komme heldigt af sted med.

Til gengæld er vi ikke indstillet på, at afgifterne skal nedsættes.

Endvidere vil jeg gerne fremføre en anden indvending – og det har jeg vistnok ment hele tiden – nemlig, om fem kasinoer ikke er for meget i et lille land som Danmark, om dette ikke er et af de områder, hvor markedsmekanismen skal have lov at virke. Der er altså ét, der er gået ned af de seks, der oprindeligt blev oprettet. Men hvad så, om der gik tre ned til? Jeg tør ikke foreslå fire, for vi har det ene i Århus, og det skal jo sikkert helst bestå, men så siger vi ét på Sjælland og ét i Jylland, og det tror jeg i virkeligheden kunne være nok for Danmark, for det lader jo til, at de ikke går så godt økonomisk, som man havde tænkt sig de skulle; det er jo grunden til afgiftsomlægningen. Jeg tror ikke, det med troncen betyder så meget for hele økonomien for kasinoerne, jeg tror, at det, der betyder noget, snarere er, at der ikke var helt så mange danskere, der ønskede at spille på kasino, som man troede i 1990, og at det, at man oprettede kasino i nogle jyske byer, ikke trak helt så mange turister til. Jeg kan godt huske euforien under debatten i 1990 om alle dem, der ville komme strømmende til Danmark for at spille kasino, men de er ikke rigtig kommet, så spørgsmålet er, om vi ikke

skulle lade markedsmekanismen råde og så lade nogle af dem gå ned, hvis de ikke kan klare sig økonomisk.

SF støtter i hvert fald ikke afgiftsnedsettelsen.

Kim Behnke (FP):

Nu var SF's ordfører, fru Ebba Strange, så ærlig at indrømme, at hun aldrig har sat sin fod i et spillekasino. Fru Ebba Strange gav imidlertid til kende, at hun vidste, der er ét beliggende i Århus, hvor fru Ebba Strange jo bor. Derfor vil jeg anbefale fru Ebba Strange, inden vi når til anden og tredje behandling af dette forslag, at aflægge spillekasinoet et besøg for at se, hvordan sådan noget egentlig virker i praksis, for det har måske været netop en af årsagerne til, at den lov, der blev strikket sammen i sin tid om spillekasinoer, ikke blev så god, som den skulle have været. Der var for mange, der nok havde indflydelse på lovens tilblivelse, men havde for lidt viden om, hvad der egentlig foregår i et spillekasino.

For Fremskridtspartiet er det absolut nødvendigt, at vi får ændret loven. Vi var blandt dem, der helt tilbage i 1979 første gang foreslog, at vi skulle have spillekasinoer i Danmark. Det tog ti år at modne Folketinget til at vedtage loven. Nu gælder det om, at disse spillekasinoer får lov til at overleve. Det er nogle gode arbejdspladser, og i turistmæssig henseende er det som et udadvendt aktiv godt at have spillekasinoerne, og derfor skal man også passe på i provenu- og afgiftsdiskussionen, for vi kan godt lade spillekasinoerne gå ned og hjem, som fru Ebba Strange foreslår, hvis de ikke kan overleve, men i den forbindelse optræder den berømte Laffer-effekt, som jo siger, at man faktisk kan være så heldig at få et større provenu hjem i statskassen ved en lavere afgiftssats end ved bare at sætte afgiften op og så lade spillekasinoerne dø. Vi synes, det er bedre, at de overlever, så arbejdspladserne er der, og at provenuet til staten bliver hentet hjem gennem en knap så høj afgift, frem for at man beholder den høje afgift med det resultat, at spillekasinoerne lukker, for så kommer der slet ikke noget provenu til statskassen. Dermed har jeg også afsløret, at vi absolut er tilhængere af, at de 65 pct.s afgift sættes ned til de 45.

[Klm Behnke]

Om beløbet 4 mio. kr. er en magisk grænse, vil vi gerne bruge udvalgsarbejdet til at få efterprøvet, og vi vil også gerne bruge udvalgsarbejdet til at få efterprøvet, om den næste sats fra 45 pct. skal være de 75 pct. I den forbindelse er det meget afgørende, hvor 4 mio. kr.s grænsen ligger. Det skulle jo nødig være sådan, at det rent faktisk kan betale sig for et spillekasino at gøre en mindre indsats rent reklamemæssigt osv., fordi de simpelt hen mister hele provenuet ved at overskride de 4 mio. kr.

En anden god ting er, at de garantibeløb, der blev lagt ind i loven i sin tid, nu bliver ændret. Det er absolut nyttigt, og jeg vil, hvad det angår, faktisk gå så vidt som til at rose justitsministeren for, at bemærkningerne er fyldestgørende, i stedet for at Folketinget bare var blevet præsenteret for nogle paragraffer, uden at hele Folketinget havde mulighed for at forstå baggrunden for ændringerne.

Hvad angår spørgsmålet om revisoren, kan jeg sige, at vi heller ikke synes, det er nogen god idé, at en revisor skal være ansat af kommunen. Vi er heller ikke alt for begejstrede for den ordning, der bliver strikket sammen her, men lad os se på det.

Under alle omstændigheder er det vort indtryk, at den øgede registrering og videoovervågning rent faktisk skyldes et ønske fra kasinoernes side, og hvis det er tilfældet, skal vi være de sidste til at afslå.

I spørgsmålet om hvidvaskningen og hele diskussionen om checkene skal vi også passe på, at vi ikke laver nogle regler, der betyder, at vi forhindrer de turister, som måske kun opholder sig en enkelt weekend i København eller Århus, eller hvor de måtte være på besøg, i at kunne få gevinsten med, inden de skal med på flyveren til Stockholm eller til Tokyo.

Endvidere er der spørgsmålet om entreen osv. Der synes vi også at vi begynder at bevæge os i den rigtige retning, men kunne godt tænke os, at sagen blev blødt endnu mere op, sådan at der f.eks. også var mulighed for at lave nogle ordninger, hvor man nok betalte entreen, men derefter f.eks. fik en drinksbillet til restauranten og på den måde fik lokket nogle flere ind, som måske synes, at 40 kr. i entré er lidt for højt.

I det hele taget er der mange små detaljer, som vi gerne vil være med til at gøre noget mere ud af. Vi har været med til at forhandle det

grundlag, der foreligger nu, og hvis vi skulle stemme i dag, ville vi stemme for det, men der er sket meget siden, og det, vi er allermost optaget af, er at lytte til de kasinoer, som har den praktiske erfaring.

Derfor vil vi bruge udvalgsarbejdet til at få denne sag diskuteret også med dem, der skal bruge det i praksis, for der er ingen grund til, at Folketinget vedtager nogle regler, som rent faktisk bare er med til at gøre det mere besværligt for spillekasinoerne, og derfor opfordrer vi til, at vi får en god og bred dialog både i udvalget og med de spillekasinoer, det vedrører, sådan at vi kan få loven ændret og få gjort det endnu lettere for spillekasinoerne at overleve.

Sonja Albrink (CD):

Det er vel ikke nogen hemmelighed, at dette lovforslag har haft en lang og trang vej, før det nåede til at kunne blive fremsat, men de forhold, som forslaget omhandler, har også en stor betydning, for det er naturligvis vigtigt at høre af de erfaringer, der er opnået i løbet af de første år med kasinodrift.

Det er vel de fleste bekendt, at de første års kasinodrift ikke er gået alt for strygende – ja, rent faktisk er der jo et af de oprindelige seks spillekasinoer, der er gået konkurs, fordi indtjeningen ikke stod mål med forventningen. I forbindelse med Casino Marienlysts konkurs har der også vist sig nogle problemer i forbindelse med den nugældende lov, og det er også derfor en god anledning til, at man hører kasinoforeningens ønsker sammen med de ændringer, som justitsministeren har erfaret er nødvendige.

Nu skal jeg ikke gøre mig klog på de juridiske spidsfindigheder, men jeg ved, at reglerne om troncen har givet problemer i sagen om Casino Marienlysts konkurs, og derfor er det også rigtigt at få bragt de ting på plads, så der ikke kan opstå tvivl om de spørgsmål i fremtiden.

Erfaringerne har også vist, at en beskatning på de 65 pct. af bruttopilleindtægterne nok har været en tand for hård, og hvis vi ønsker, at kasinoerne skal have en chance for at klare sig, er det som i forslaget nødvendigt, at vi sænker afgiftsprocenten i hvert fald for de mindre indtægter, hvor afgiften jo sættes ned til 45 pct. af bruttopilleindtægterne.

[Sonja Albrink]

I øjeblikket kommer den høje afgiftssats på 75 pct. i realiteten kun til at berøre ét af de fem spillekasinoer, nemlig Casino Copenhagen. Vel er den marginale afgiftssats høj, men ser man på den gennemsnitlige afgiftsbelastning, er der nok langt til, at der sker en afgiftsstramning også for spillekasinoer.

Desværre synes jeg, at forslaget tager udgangspunkt i en alt for statisk vurdering af situationen. Der er for eksempel ikke foreslået nogen automatisk regulering af afgiftssatserne. Sådan som forslaget foreligger nu, vil der ske en automatisk skærpelse af beskatningen, i takt med at realværdien af afgiftsgrænsen på 4 mio. kr. bliver formindsket på grund af inflationen.

Jeg vil også under udvalgsbehandlingen foreslå, at afgiftsgrænsen bliver indeksreguleret, sådan som det er tilfældet med de fleste andre progressive beskatningstyper.

Forslagets regler, som muliggør en bedre kontrol med et spillekasinos gæster både i form af indgangsregistrering og videoovervågning, vil givet betyde en væsentlig forbedring af kasinoernes mulighed for at undgå kriminalitet i forbindelse med spillet.

Forslaget bringer helt klart nogle tiltrængte ændringer ind i kasinolooven på grundlag af de første års erfaringer med kasinodrift.

Jeg vil meddele, at CD kan støtte forslaget, og vi ser frem til at få nogle af de ting præciseret under udvalgsbehandlingen, som vi har rejst nogle spørgsmål om.

Elisabeth Arnold (RV):

SF's ordfører, Fru Ebba Strange, indledte med at bekende, at hun ikke havde været på et kasino. Og mens bekendelsesbølgen ruller, vil jeg gerne sige, at jeg kun har været på ét kasino, og det var i Las Vegas, hvor jeg tabte en halv dollar efter kort tid, hvorefter jeg forlod kasinoet igen så meget klogere.

I Det Radikale Venstre har vi overvundet vores historiske modvilje mod spil og den slags ting, så det er ikke af den årsag, at jeg ikke har frekventeret kasinoer ret hyppigt. Det er simpelt hen ikke noget, der interesserer mig. Og sådan er det jo med spillelidenskaberne: enten er man grebet af dem og synes, det er utrolig spændende, eller også siger det ikke én noget som helst.

Som skatteordfører har jeg ofte været ordfører på lovforslag vedrørende både lotto og tips, og det har virkelig overrasket mig, så meget spillelidenskaberne griber om sig i Danmark. Hvor man kan sige, at kasinoerne åbenbart ikke er noget, der har et godt tag i befolkningen – det er der ikke så meget der tyder på – er der slet ingen grænser for, hvor meget folk ønsker at bruge på tips og lotto og skrabespil og alt muligt andet. Det er milliarder, der fuldstændig frivilligt og af folks helt egen lyst ruller ind i statskassen til mange gode formål. Derfor skal jeg slet ikke som politiker kaste vrag på de gode penge, der kommer ind i statskassen ved, at folk dyrker en forholdsvis uskyldig lidenskab.

Vi har fra Det Radikale Venstres side allerede én gang givet os med hensyn til kasinoerne. Det var, da vi indtrådte i forliget om kasinoerne i 1990, og det har vi ikke nogen som helst betænkeligheder ved. Til gengæld må vi så også sige, at når vi har været med én gang til at lovgive for etableringen af kasinoer, må vi også efterfølgende være med til at tage ansvaret for de justeringer, som naturligvis skal komme, når vi nu efter et par år indhøster de første erfaringer med kasinoernes drift.

Det kan selvfølgelig undre os lidt, at alle de forudsigelser, der var om kasinoernes velsignelser, resulterede i meget dårlige omsætnings-tal eller meget lavere omsætningstal end forventet for alle kasinoerne og i et af spillestedernes lukning her i 1993. Men vi må konstatere, at det skyldes nok et sammenfald af dårlig økonomi i mange af de kundekredse, som kasinoerne vil henvende sig til, med måske nogle uhensigtsmæssige afgiftssatser.

Det skal vi ikke udelukke, og derfor er vi med på at prøve at ændre afgiftssatserne, som det er foreslået her, idet vi dog stadig væk må have for øje, at vi fra statside selvfølgelig gerne vil have afgiftsprovenuet, og også at kasinoerne skal have mulighed for at eksistere. Begge skal have noget ud af forholdene, og det håber vi også at de kan få med den justering, der er lagt op til her.

Til sidst vil jeg gerne sige, at der har været udfoldet megen energi på at få alle detaljer med i dette lovforslag vedrørende kontrol, vedrørende troncens anvendelse, vedrørende afgiftens størrelse osv., så det er svært for mig at se, at der kan komme flere hjørner, som kan

[Elisabeth Arnold]

vendes i dette lovforslag. Men Det Radikale Venstre skal i hvert fald gerne medvirke til, at forslaget får en hurtig og effektiv gang igenem udvalget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at hvis det er sådan, at fru Elisabeth Arnold ikke har brug for den skattepolitiske oplevelse, det kan være at besøge et kasino, kan man jo om ikke andet så bruge en kulturpolitisk grund til at se i hvert fald kasinoet i Århus, som er meget, meget smukt indrettet.

Men bortset fra det er mit ærinde fru Elisabeth Arnolds spørgsmål om, hvorfor forudsigelserne om omsættningens størrelse ikke har holdt stik. Det er der nok flere grunde til.

Den primære grund er – i hvert fald ifølge de efterretninger, jeg har fået – at den interesse fra turister, som man havde forventet, er udeblevet. Det kan enten skyldes, at de danske kasinoer er for dårlige til at promovere sig i udlandet, eller at det tager tid, inden den slags bliver noget, turisterne er opmærksomme på, når de besøger en by.

Endelig havde fru Elisabeth Arnold nok fat i den rigtige ende, da hun sagde, at når vi har haft en lavkonjunktur, hvor danskerne har haft problemer med at få privatøkonomien til at hænge sammen, er det måske ikke lige spillekasino, man tager på; så er det mere fristende at gå hen i kiosken og købe en skrabeplade til 20 kr. og med det samme kunne se, om man er blevet halv- eller helmillionær, eller hvad man nu kan blive dér.

Derfor er det meget vigtigt, at kasinoerne får tid til at bevise deres værd, og vi håber i hvert fald, at vi kan blive enige om at få en afgiftssats og en økonomi for kasinoerne, så de kan overleve, og så de får tid til at bevise, at de kan udgøre et element i turistpolitikken, men faktisk også kan være steder, hvor den danske befolkning kan gå hen og få en god oplevelse.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er vist ingen hemmelighed, at Kristeligt Folkeparti ikke har stået bag kasinoloven og ikke har meget tilovers for kasinoer.

Når vi alligevel støtter dette forslag, hænger det sammen med, at vi har fået garantier for, at de forbedringer og de sikkerhedsforanstaltning-

ger, der indføres, vil opveje den lavere sats, sådan at der ikke bliver en øget fortjeneste i kasinoerne.

Vi havde jo oprindeligt to forslag, et fra justitsministeren og et fra skatteministeren. Vi bakkede helt op omkring justitsministerens forslag, for vi syntes, det var meget væsentligt at få gennemført alle de stramninger, som vi har hørt om i dag – dem behøver jeg ikke at gentage – men vi er blevet enige om, vi også godt vil være med til at dække nogle af de udgifter, der er ved det.

Vi mener stadig væk ikke, at det er en god ting med kasinoer, men vi håber da, at de stramninger, der er sket, vil være med til at forbedre forholdene, sådan at vi ikke får kriminalitet udgående fra kasinoerne, sådan som vi kunne frygte det skulle ske.

Vi støtter lovforslaget.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg siger mange tak for den pæne modtagelse, som lovforslaget har fået.

Det er jo rigtigt, som fru Ebba Strange og fru Elisabeth Arnold var inde på, at der er meget forskellige syn på spil; der er nogle, der taler meget kraftigt til, og der er nogle, der slet ikke har nogen lyst til at deltage i det. Jeg hører måske nok til den sidste gruppe, nu vi er fremme med bekendelser, men da jeg ved, at der er mange mennesker, der meget gerne vil spille, synes jeg, det er rigtigt, at det bringes under ordnede forhold.

Det er, om jeg så må sige, det ene mål med vores lovforslag, at den spillelyst, der er, skal have lov til at blive tilfredsstillet, men på en ordentlig og civiliseret måde; det andet mål er, at vi mener, at kasinoers eksistens er af betydning for turismen; det tredje er, at vi mener, at der er arbejdspladser i det, og det fjerde mål er, at der er et pænt provenu til staten i dette. Derfor har vi valgt at gå ind for kasinoerne.

Vi har så fået nogle erfaringer, og disse erfaringer har vist os, at der er nogle sikkerhedsproblemer, som kasinoerne selv har påpeget. Kasinoerne ønsker større hensyn til sikkerhed, det er det ene punkt. Det andet punkt er, at vi har fået meldinger om, at der sker en vis hvidvaskning af penge i kasinoerne, og det er der også interesse for at få dækket op for. Og endelig har vi set, at nogle mindre kasinoer er kommet i økonomiske vanskeligheder.

[Justitsministeren]

Derfor har vi sagt: Det, det drejer sig om, er at få ændret lovgivningen på en sådan måde, at vi får større sikkerhed, men det koster kasinoerne nogle penge, og derfor må vi ændre afgifterne også sådan, at der bliver en bedre fordeling mellem de mindre og de større kasinoer, sådan at de mindre kasinoer fortsat kan eksistere, og sådan, at de i øvrigt kan få betalt det udstyr, som skal til for at øge sikkerheden. Det er – om jeg så må sige – ideen i det, og jeg har forstået, at dette overordnede mål er der enighed om.

Så er der en række tekniske problemer; om, hvem og hvordan der skal kontrolleres, om afgiftssatserne nu er rigtige, og om den måde, hvorpå vi har defineret, hvad troncen kan bruges til. Og endelig er der problemer med udannelsen af croupiererne, idet jeg forstod, at fru Lissa Mathiasen ikke var tilhænger af mottoet »én gang croupier – altid croupier«, men man skal også kunne blive noget andet. Alle disse ting vil vi meget gerne kigge på i udvalget, og vi skal fra ministeriets side gøre, hvad vi kan for at betjene udvalget så godt som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om ændring af våbenloven.
Af justitsministeren (Erling Olsen).
(Fremsat 4/11 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Peder Sass (S):**

Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at lovforslagets hovedformål – at give politiet mulighed for at kontrollere, at våben opbevares forsvarligt – ikke skal opfattes som en mistillid til skytteforeningerne, idet det er vor helt klare opfattelse, at der i det daglige er et positivt samarbejde mellem skytteforeningerne og politiet.

I bemærkningerne til lovforslaget står nævnt, at Justitsministeriets Kontaktudvalg vedrørende våbenlovgivning efter en gennemgang af reglerne finder, at det vil være hensigtsmæssigt at stramme reglerne for opbevaring af våben i skytteforeningernes lokaler.

Vi finder det vigtigt, at skytteforeningernes opbevaring af våben sker på betryggende vis, men det skal også siges, at det er vor opfattelse, at skytteforeningerne af egen interesse gennem mange år er gået foran i indretning af lokaler med bokse m.v. til opbevaring af skydevåben. Skytterne har den samme interesse som det øvrige samfund i, at politiet får bedre mulighed for at kontrollere, at opbevaring af våben sker forsvarligt, så våbnene ikke kommer i hænderne på de forkerte eller i hænderne på kriminelle elementer. En god sikring og kontrol med våbnenes opbevaring vil nemlig samtidig sikre skytternes fortsatte mulighed for at drive deres sport i foreningslivet uden alt for omfattende restriktioner.

Vi kan tilslutte os politiets udvidede kontrol med lokalerne, hvori der opbevares våben. Vi kan også tilslutte os, at Sortkrudtsskytteforeningerne får adgang til at udstede våbenpåtegning, og endelig kan vi tilslutte os, at Justitsministeriet får hjemmel til at udstede forbud mod alle former for våben, der virker ved udladning af elektrisk strøm.

Fischer (KF):

Den konservative folketingsgruppe er enig i, at alle våben skal opbevares forsvarligt, og at der skal være kontrol med, at det sker, samt at der skal træffes særlige sikkerhedsforanstaltninger, når det drejer sig om større eller mindre koncentration af våben.

For så vidt angår den bemyndigelse, som ministeren søger, til, at politiet skal have adgang til skytteforeningernes lokaler uden retskendelse, vil vi gerne under udvalgsarbejdet have belyst, hvad der ligger til grund herfor, ud fra det synspunkt, at der skal gøre sig ganske